

[Socialministeren.]

der blev fra mange Sider givet Udtryk for Ængstelse for, at Loven skulde betyde en alvorlig Fare for mange Virksomheder, at den vilde komme til at virke imod sin Hensigt o. s. v. Men som det fremgaar af, hvad jeg sagde før, skyldtes Vanskelighederne ved Ikrafttrædelsen i første Række den Omstændighed, at Organisationerne ikke havde fulgt Lovens indirekte og Ministeriets direkte Opfordring til gennem Forhandling at skabe et smidigt Grundlag for Lovens Gennemførelse.

Paa denne Baggrund maa Fremsættelsen af de Konservatives Forslag formentlig ses. Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen henviste ved Forelæggelsen af Forslaget udtrykkeligt til de Erfaringer, som i Sommerens Løb var indhøstet under de Forhandlinger, som havde fundet Sted mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, i de fleste Tilfælde uden Resultat. Jeg føler mig imidlertid overbevist om, at hvis de Konservatives Forslag var blevet fulgt og Lovens Ikrafttræden var udskudt et Aar, vilde vi den 1. Oktober 1938 have staaet i nogenlunde samme Situation som den 1. Oktober 1937; det er næppe sandsynligt, at Organisationerne vilde have benyttet Tiden fra 1. Oktober 1937 til 1. Oktober 1938 bedre. Det har jo da ogsaa vist sig, at Villigheden til at forhandle om Overenskomster, til at naa et Resultat, er steget stærkt, efter at Loven og dermed Forbudet mod Overarbejde uden Overenskomst er traadt i Kraft. Allerede omkring Midten af Oktober enedes Hovedorganisationerne paa min Opfordring — og jeg vil gerne her benytte Lejligheden til at bringe begge Hovedorganisationerne en Tak, fordi de saa beredvilligt gav Tilslutning til min Tanke, og for det ganske fortræffelige Stykke Arbejde, der er udført fra Hovedorganisationernes Side siden den Tid — om at nedsætte et Fællesudvalg bestaaende af to Repræsentanter fra hver Side og tiltraadt af en Repræsentant for Socialministeriet, og dette Udvalg skulde da forsøge at faa Gang i Overenskomstforhandlingerne og samtidig have Indseende med, hvordan Overenskomsterne blev for de enkelte Fag. Fællesudvalget har nu i Tiden siden Oktober 1937 arbejdet støt og i ugentlige Møder gennemgaaet en lang Række Overenskomster, som derefter er indsendt til Socialministeriets Godkendelse Af hensyn til de i Aftalerne indeholdte Afspadseringsregler. Resultatet er, at der allerede nu, 3 $\frac{1}{2}$ Maaned efter Lovens Ikrafttræden, er tilvejebragt Overenskomster inden for de allerfleste Fag om Udførelse af nødvendigt

Overarbejde og om dettes Afspadsering. Jeg kan saaledes oplyse, at Socialministeriet til Dato har meddelt Godkendelse i Henhold til Lovens § 5, Stk. 1, af Afspadseringsreglerne i ikke mindre end 76 Overenskomster afsluttet mellem en Arbejdsgiver- og en Arbejderorganisation for vedkommende Fag eller faglige Omraade. Derudover er der godkendt en Række Overenskomster mellem Enkeltvirksomheder paa den ene Side og en Arbejderorganisation paa den anden Side; Antallet af disse Overenskomster løber op til ca. 110. Af egentlige fagvise Overenskomster staaer der sikkert ikke ret meget tilbage. Dog er det mig bekendt, at der f. Eks. inden for Beklædningsindustrien og den keramiske Industri og paa enkelte andre Omraader hidtil har været ført resultatløse Forhandlinger. Men paa disse faa Undtagelser nær, og naar man ser bort fra de Fag, hvor Parterne er enige om uden særlig Overenskomst at følge Lovens Regler, er det altsaa i Løbet af 3 Maaneder efter Lovens Ikrafttræden lykkedes at tilvejebringe det ved Lovens Tilblivelse forudsatte overenskomstmæssige Grundlag, hvorved der er truffet Aftale afpasset efter Forholdene i det enkelte Fag om de af Loven omfattede Forhold, Aftaler, der dels gaar ud paa direkte eller forudsætningsvis i et vist Omfang at tillade Overarbejde, jfr. Lovens § 4, navnlig Stk. b og c, dels fastsætter tillempede Regler for den Maade, hvorpaa det tilladte Overarbejde skal afspadseres.

Som det heraf vil ses, er Billedet nu et ganske andet og adskilligt lysere end i Oktober 1937. Den Storm, der dengang rejste sig mod Loven, har som en naturlig Følge af den skildrede Udvikling i de sidste Maaneder lagt sig, og jeg siger vist ikke for meget, naar jeg fastslaar, at Grundlaget for Fremsættelsen af de Konservatives Lovforslag er fuldstændig bortfaldet. Den Frygt, man ved Lovens Ikrafttræden nærrede fra Arbejdsgivernes Side for, at Loven skulde komme til at virke generende for Erhvervene, maa sikkert siges i alt væsentligt at være overvundet, efter at der nu er tilvejebragt overenskomstmæssigt Grundlag for langt den største Del af Lovens Anvendelsesomraade, idet der, som jeg før omtalte, ved de afsluttede Overenskomster maa forudsættes at være taget fornødent Hensyn til Forholdene i de enkelte Fag. Jeg vil derfor gaa ud fra, at efter at være blevet bekendt med disse Kendsgerninger vil Det konservative Folkeparti tage sit Forslag tilbage. Vil man ikke det, saa maa jeg henstille til dette